

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hvis hr. Albrechtsen gad gøre sig den umage at læse grundlovens § 42, stk. 6, hænger tingene lige så godt sammen, som grundloven gør, og det plejer dog normalt at være et ganske godt argument i dette Ting.

Grundlovens § 42, stk. 6, understreger en lang række situationer, hvor der ikke bør afholdes folkeafstemninger. Det, jeg siger, er, at denne situation er en af dem, og derfor bør hr. Albrechtsen komme herop og forklare mig, hvorfor det ikke er tilfældet. Men det har jeg endnu ikke hørt noget om, og det var bl.a. derfor, jeg efterlyste, hvilke hensyn der skal tages i denne sag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo lidt vigtigt, for hvis hr. Estrup har ret i, at dette spørgsmål er en af de ting, der er nævnt i grundlovens § 42 og derfor ikke kan sendes til folkeafstemning, kan forslaget som sådan jo ikke behandles – jamen så misforstod jeg hr. Estrup, og så er det jo godt, vi har de korte bemærkninger, for så betyder det jo, at hr. Estrup mener, vores forslag kan behandles, og at det falder inden for rammerne af grundlovens § 42.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Blot til hr. Villy Søvnald: Der er da ikke nogen tvivl om, at vi kan beslutte det her i Folketinget, hvis vi vil, og jeg tror også, jeg sagde det i min ordførertale. Men det, jeg efterlyser, er motiverne, og de motiver kan i sagens natur ikke være ensidigt danske efter min mening.

Annette Just (FP):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at udenrigsministeren har fuldstændig ret, når han siger, at der sker ingen udvidelse i beføjelserne, når vi udvider NATO, og der sker ingen afgivelse af suveræniteten, hvis vi udvider NATO. Det er også rigtigt, som hr. Estrup sagde, at det er de tre landes suveræne ret selv at bestemme, hvilken sikkerhedsorganisation de ønsker at være medlem af. Så langt er jeg 100 pct. enig, og jeg vil til enhver tid kæmpe for det.

Men argumentet om, at vi ikke skal lade spørgsmålet gå ud til en folkeafstemning, holder ikke, for hvorfor i alverdens riger og lande skulle den danske befolkning ikke have lov til

at sige ja eller nej til det? Fremskridtspartiet går som bekendt ind for folkeafstemninger i langt højere grad, end der er mulighed for i dag. Men nu skal hverken Enhedslisten eller SF glæde sig for tidligt, for Fremskridtspartiet vil absolut ikke tale imod en udvidelse. Vi mener, at en udvidelse af NATO er en absolut nødvendighed, men af hensyn til den danske befolkning synes jeg, det kunne være væsentligt at få et bragende ja til udvidelsen af NATO og den nye sikkerhedsstruktur i Europa.

Jeg kan garantere for, at der så at sige ikke er én linje i bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi behandler nu, jeg er enig i; men jeg vil meget gerne tage kampen op i debatten op til en folkeafstemning og tordne imod Enhedslisten og SF og deres håbløse tankegang om, at vi her i Danmark skal stoppe fredsprocessen i Europa.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Blot for tydelighedens skyld: Fru Annette Just sagde, at der ikke var én eneste bemærkning, fru Annette Just var enig i. Det synes jeg er lidt underligt, al den stund at det, vi har gjort i bemærkningerne, er at fremhæve tilhængernes argumenter for, hvorfor man skal udvide NATO, og modstandernes argumenter for, hvorfor man ikke skal gøre det. Så hvis fru Annette Just overhovedet mener noget, må hun som et minimum være enig i det ene sæt argumenter.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan støtte SF's forslag til folketingsbeslutning, som er et elementært demokratisk forslag.

Man kan naturligvis diskutere, om der er tale om suverænitetsafgivelse eller ej; men der er i hvert fald tale om en forøget beføjelse eller i hvert fald en forøget forpligtelse af ganske alvorlig art, fordi NATO's sikkerhedsgaranti jo indebærer, at vi i givet fald forpligter os til at sende Den Danske Division eller andre militære enheder i krig i Polen. Det er jo den yderste konsekvens af det, man ratificerer, og en beslutning om at sende danske soldater i krig er dog, vil jeg nok sige, en ganske vidtgående beslutning – en beslutning, som de fleste vel næppe i dag kan forestille sig bliver aktuel, men som ikke desto mindre bliver konsekvensen af det, man skriver under på, hvis det værste skulle ske.